

เรื่องหญิงคนหนึ่งป่วยเป็นโรค

ส่วนใหญ่มักจะเป็นการรักษาตามอาการ ได้แก่

1. ให้ผู้ป่วยพักผ่อน
2. ให้ยาลดไข้ และเช็ดตัวเพื่อไม่ให้ไข้ลดลง เพราะเด็กบางคนอาจชักได้
3. ถ้ารับประทานอาหารไม่ได้เลย แพทย์อาจให้น้ำเกลือทางหลอดเลือดดำเพื่อให้ผู้ป่วยมีพลังงานเพราะไม่มีประโยชน์และอาจทำให้เชื้อโรคตามร่างกายคืบคลานเมื่อเกิดโรคแทรกซ้อนมักจะมีการรุนแรง
4. ถ้าไข้มีตั้งแต่ 72 ชั่วโมง ไข้ยังไม่ลดลงจึงนึกถึงโรคแทรกซ้อน

โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน

โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนคือวัคซีนที่ออกตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป ถ้ามีการระบาดของโรคอาจให้ได้รับวัคซีนตั้งแต่ 6-9 เดือนได้

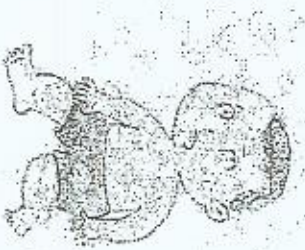
ความรู้เกี่ยวกับ

เผยแพร่โดย
กองสาธารณสุข
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม
อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทร. ๐๓๕-๕๒๑๒๕๒

โรคหัด

โรคหัดเป็นโรคติดต่อที่พบได้บ่อยที่สุดโรคหนึ่ง ซึ่งเกิดได้ตลอดปี แต่ส่วนใหญ่พบมากในช่วงฤดูหนาว กลุ่มอายุที่พบได้บ่อยที่สุด คือ 1-4 ปี (ประมาณร้อยละ 80). เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี พบน้อยมากเพียงร้อยละ 7 เพราะโดยทั่วไปภูมิคุ้มกันจากมารดาผ่านรกไปยังบุตร จะอยู่ประมาณ 8-10 เดือน ดังนั้นเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน จึงมักจะไม่ออกหัด ยกเว้นบางรายที่ภูมิคุ้มกันในมารดามีน้อยมาก

อาการที่พบบ่อย

หลังจากที่ได้รับเชื้อแล้วประมาณ 8 - 12 วัน ผู้ป่วยจะมีไข้ ไอมาก มีน้ำมูก ตาแดง เบื่ออาหาร ถ้าตรวจดูในปากจะพบคอแดงและกระพุ้งแก้มแดงจัด

ในวันที่ 2-3 ของอาการไข้ หรือ 1-2 วัน ก่อนผื่นจะพบเม็ดขาวเล็ก ๆ ขนาด 1 มม. หรือประมาณเท่าหัวเข็มหมุดอยู่บนกระพุ้งแก้มที่แดงจัด โดยเริ่มขึ้นบริเวณที่ตรงกับตำแหน่งที่หลอดก่อน ซึ่งเม็ดขาวเล็ก ๆ นี้จะหายไปเมื่อผื่นขึ้นแล้วประมาณ 24 ชั่วโมง ผื่นจะขึ้นประมาณวันที่ 4 หลังจากมีไข้ขึ้น ซึ่งผื่นที่ขึ้นนั้นมักจะเป็วงกลมใสข้างสูงสุด โดยผื่นจะเริ่มขึ้นที่บริเวณใบหน้าและหลังหูก่อนแล้วลามไปลำตัว แขน และขา ลักษณะของผื่นจะเป็นเม็ดเล็ก ๆ คล้าย ๆ ผด แต่ผื่นจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ถ้าไม่มีภาวะแทรกซ้อนไข้จะลดลงเมื่อผื่นขึ้นถึงเท้า ซึ่งใช้เวลาประมาณ 48-72 ชั่วโมง หลังจากผื่นเริ่มขึ้น อาการหวัด ตาแดง จะหายไปพร้อม ๆ กับไข้ แต่อาการไอจะมีต่อไปอีก 1 สัปดาห์ ผื่นจะมีสีคล้ำขึ้น ๆ ดูคล้ายคำ ๆ ตู้อบที่หลายวันจะค่อยจางหายไป

ถ้าผู้ป่วยเคยมีประวัติเป็นไข้ พร้อม ๆ กับผื่นขึ้น ไม่น่าจะใช้หัดหรือไม่ว่าในชื่ออาการดังนี้

1. มีอาการไอหรือไม่ ถ้าไม่ใช่หัด
2. วันพผื่นขึ้นยังมีไข้หรือไม่ ถ้ามีขึ้นขณะไข้ลดลงแล้ว ไม่ใช่หัด
3. เมื่อไข้ลดลงแล้ว มีอาการตัวลดคำ ๆ หรือไม่ถ้าไม่มีไม่ใช่หัด

การวินิจฉัยที่พบบ่อย

ภาวะแทรกซ้อนของหัดที่พบบ่อยได้แก่

1. ปอดอักเสบ
2. อูจจาระร่วง
3. หูชั้นกลางอักเสบ
4. เยื่อตาอักเสบ

การป้องกันโรค

โรคหัดติดต่อกันได้ทางการหายใจซึ่งเชื้อหัดจะแพร่กระจายการไอ จาม และน้ำมูกของผู้ป่วย